

Accesul la informație în Republica Moldova:

Recomandări pentru reforma legislativă

Access Info Europa & Asociația “Juriștii pentru Drepturile Omului”

noiembrie 2024

Despre Access Info Europa

Access Info Europa este o organizație pentru drepturile omului înființată la Madrid în 2006 și dedicată promovării și protecției dreptului de acces la informații. Access Info implementează o serie de proiecte concepute pentru a valorifica dreptul la informare pentru a crește participarea și responsabilitatea, pentru a apăra drepturile omului și pentru a promova democrația.

Despre Asociația “Juriștii pentru Drepturile Omului”

Asociația “Juriștii pentru Drepturile Omului” este o organizație neguvernamentală înființată cu scopul de a promova standarde internaționale în domeniul drepturilor omului în Republica Moldova. Activitatea organizației este orientată în principal spre implementarea Convenției Europene a Drepturilor Omului în Republica Moldova.

Autori

Acest raport a fost elaborat de

- Rachel Hanna, Access Info Europa
- Vitalie Zama, Asociația “Juriștii pentru Drepturile Omului”

Publicat de Access Info Europa,

noiembrie 2024

Cuprins

Sumar executiv.....	1
Cadrul normativ	1
Metodologie & rezultate	1
Recomandări legislative.....	2
1. Legea privind accesul la informații de interes public ar trebui să se aplice tuturor informațiilor deținute de autoritățile publice și ar trebui să prevaleze asupra legilor aflate în conflict	2
2. Un test de prejudiciu și un test de interes public e necesar pentru toate excepțiile	3
3. Colectarea minimă a datelor personale ale solicitantului	4
4. Mai multă cunoaștere și sensibilizare cu privire la dreptul de acces la informații	5
5. Instituirea unui Comisar pentru Informații cu competențe de supraveghere.....	7
6. Publicarea proactivă a cererilor și reclamațiilor	8
Litigare strategică privind aplicarea legii	9
1. Primul dosar împotriva Comisiei pre-vetting	9
2. Al doilea dosar împotriva Comisiei pre-vetting.....	9
Concluzii	10

Sumar executiv

Cadrul normativ

Dreptul de acces la informație este un drept constituțional în temeiul art. 34(1) din Constituția Republicii Moldova și este reglementat prin Legea nr. LP148/2023 privind accesul la informațiile de interes public. Această lege a fost adoptată de Parlamentul Republicii Moldova la 9 iunie 2023, înlocuind Legea nr. 982/2000 privind accesul la informații. De asemenea, Moldova a ratificat Convenția Consiliului Europei privind Accesul la Documentele Oficiale (Convenția de la Tromsø) în 2013 și a intrat în vigoare la începutul anului 2020.

Metodologie & rezultate

Access Info a creat o metodologie detaliată pentru a analiza cadrul normativ național privind accesul la informații în raport cu Convenția de la Tromsø și cele mai bune practici internaționale. Această metodologie are zece secțiuni, fiecare secțiune concentrându-se pe unul dintre primele zece articole ale Convenției. Fiecare secțiune conține diverse întrebări care acordă puncte pozitive sau negative, cu un punctaj total maxim de 300 de puncte.

Access Info Europa, cu sprijinul Asociației “Juriștii pentru Drepturile Omului”, a aplicat această metodologie pentru a analiza Legea nr. LP148/2023 din 09.06.2023 privind accesul la informații de interes public.

În total, Legea privind accesul la informații de interes public a obținut 211 puncte din 300. Analiza completă poate fi accesată [aici](#).

Article of the Tromsø Convention	Positive points	Negative Points	Scores
Article 1 - General Provisions	45	-19	25
Article 2 - Right of access to official documents	25	0	25
Article 3 - Possible limitations to access to official documents	50	-11	30
Article 4 - Requests for access to official documents	20	-6	12
Article 5 - Processing of requests for access to official documents	30	-13	28
Article 6 - Forms of access to official documents	10	-2	10
Article 7 - Charges for access to official documents	20	-8	17
Article 8 - Review procedure	65	-3	51
Article 9 - Complementary measures	15	0	1
Article 10 - Documents made public at the initiative of the public authorities	20	0	12
Total score	300	-62	211

Principalele domenii de preocupare ale acestei legi sunt:

- Orice altă lege poate prevedea că regulile și procedurile proprii depășesc accesul la informații de interes public;
- Unele excepții din lege sunt absolute, prin urmare nu fac obiectul unui test de interes public;
- Legea nu conține o clauză puternică privind formarea funcționarilor publici și educarea publicului cu privire la dreptul la informare;
- Avocatul Poporului nu are destule competențe pentru a asigura o supraveghere eficientă;

Pe baza acestei analize, Access Info și Asociația “Juriștii pentru Drepturile Omului” au elaborat recomandări legislative cu privire la alinierea în continuare a Legii nr.

LP148/2023 din 09.06.2023 privind accesul la informații de interes public cu cele mai bune practici internaționale.

Recomandări legislative

1. Legea privind accesul la informații de interes public ar trebui să se aplice tuturor informațiilor deținute de autoritățile publice și ar trebui să prevaleze asupra legilor aflate în conflict

Standardele internaționale, inclusiv Convenția de la Tromsø, precizează că toate documentele oficiale – definiția fiind toate informațiile în orice format deținute de instituțiile publice – sunt în principiu publice și pot fi reținute numai sub rezerva excepțiilor prevăzute de lege. Aceste principii sunt evaluate în [Rating privind dreptul la informație](#):

- **Indicatorul 2:** evaluează dacă cadrul normativ stabilește o prezumție de acces la toate informațiile publice, cu excepții definite doar în mod restrâns. De exemplu, legea letonă specifică: „Informațiile vor fi accesibile publicului în toate cazurile, cu excepția cazului în care prezenta lege indică altfel” (Secțiunea 2(3)).
- **Indicatorul 28:** examinează dacă legea privind accesul la informații înlocuiește orice alte prevederi legale care restricționează divulgarea informațiilor. Legea Turciei exemplifică acest principiu declarând: „Alte reglementări legale incompatibile cu prezentul act nu vor mai fi aplicabile la data adoptării sale” (Articolul 5(2)).

Legea Republicii Moldova privind accesul la informații de interes public contravine acestor principii. Orice altă lege poate prevedea că regulile și procedurile proprii depășesc Legea privind accesul la informații de interes public, întrucât articolul 1 alineatul (2) prevede că această lege:

nu afectează reglementările speciale privind accesul la informații de interes public, care sunt cuprinse în alte legi.

În plus, nu toate informațiile intră sub incidența acestei legi, așa cum se prevede la articolul 1 alineatul (3) că

Accesul la informațiile de mediu se realizează în modul stabilit de Guvern.

În mod ideal, toate informațiile deținute de instituțiile publice ar trebui să fie accesibile publicului, sub rezerva excepțiilor acceptate la nivel internațional cuprinse în lege. Afirmarea că accesul la informațiile de mediu va fi reglementat „în modul stabilit de Guvern” creează un sistem în care excepții care nu sunt conforme cu standardele internaționale ar putea fi aplicate acestei categorii de informații.

Recomandare:

- În cazul unui conflict, Legea privind accesul la informații de interes public nu trebuie să fie depășită de alte legi.
- Toate informațiile deținute de toate instituțiile publice ar trebui să intre în sfera de aplicare a Legii privind accesul la informații de interes public.

2. Un test de prejudiciu și un test de interes public e necesar pentru toate excepțiile

Articolul 8(1) din Legea privind accesul la informații de interes public prevede următoarele excepții:

- a. siguranța publică;
- b. relațiile internaționale;
- c. prevenirea sau descoperirea infracțiunilor sau contravențiilor;
- d. efectuarea urmăririi penale;
- e. desfășurarea procedurii administrative sau judiciare;
- f. protecția datelor cu caracter personal;
- g. drepturile de proprietate intelectuală;
- h. secretul comercial.

Aceste recomandări fac obiectul unui test de interes public în temeiul articolului 9 alineatul (1):

- (1) În cazul prevăzut la art. 8 alin. (1), accesul la informațiile de interes public este limitat doar dacă sunt întrunite cumulativ următoarele condiții:
 - a) dezvăluirea informațiilor va prejudicia unul dintre scopurile legitime prevăzute la art. 8 alin.(1)
 - b) prejudiciul care va fi cauzat prin dezvăluirea informațiilor prevalează în raport cu interesul public în accesarea informațiilor.

Acest lucru este în conformitate cu Convenția de la Tromsø, deoarece legea prezintă standarde acceptate la nivel internațional care sunt supuse unui test de prejudiciu și unui test de interes public. Totuși, ceea ce este neconform este că excepțiile prevăzute la articolul 8 alineatul (2) sunt excepții absolute, deoarece nu sunt supuse testului de prejudiciu și testului de interes public în temeiul articolului 9:

8 (2) Accesul la informațiile de interes public este limitat și atunci când restricția este prevăzută expres de lege, inclusiv în cazul informațiilor care constituie secret de stat, bancar sau medical.

Aceasta înseamnă că excepțiile referitoare la secretul de stat, bancar și medical sunt absolute și, prin urmare, nu fac obiectul unui test de interes public.

Acest lucru este mai restrictiv decât excepțiile din Legea anterioară nr. 982/2000, care avea un test de interes public pentru toate excepțiile prevăzute la articolul 7(4):

Nu se vor impune restricții asupra libertății de informare, decât dacă furnizorul de informații poate demonstra cu succes că restricția este reglementată prin lege organică și este necesară într-o societate democratică pentru apărarea drepturilor și intereselor legitime ale persoanei sau securității naționale, și că prejudiciul adus **acelor interese ar fi mai mare decât interesul public în cunoașterea informației.**

Neexecuția unui test de interes public la toate excepțiile contravine dreptului de a garanta accesul la informațiile oficiale, astfel cum este consacrat în Constituția Republicii Moldova în temeiul art. 34. În interpretarea acestei prevederi, Curtea Constituțională, prin Decizia nr.19/2015¹ a afirmat:

dreptul la informare poate fi limitat cu condiția ca acesta să se bazeze pe scopul real și justificat de a proteja un interes legitim în protecția cetățenilor sau a securității naționale, **cu excepția cazului în care există un interes public superior în ceea ce privește divulgarea;**

Convenția de la Tromsø conține o listă de excepții acceptate la nivel internațional. Cu toate acestea, aceste excepții sunt supuse testului de prejudiciu și testului de interes public în conformitate cu articolul 3 alineatul (2):

Accesul la informațiile conținute într-un document oficial poate fi refuzat în cazul în care divulgarea acestora ar aduce sau ar putea aduce atingere oricăruia dintre interesele menționate în paragraful 1, cu excepția cazului în care există un interes public superior în ceea ce privește divulgarea

Prin urmare, deși sunt permise anumite limitări ale dreptului de acces la informații, toate limitările trebuie să asigure că dezvăluirea informațiilor este refuzată doar dacă ar putea cauza prejudiciu unui interes protejat și, în toate cazurile, aplicarea excepției trebuie să fie echilibrată cu un test de interes public.

Recomandare

- Legea privind accesul la informații de interes public trebuie să conțină un test clar de prejudiciu și un test de interes public care se aplică fiecărei excepții.

3. Colectarea minimă a datelor personale ale solicitantului

Legea privind accesul la informațiile de interes public prevede că, pentru a depune o cerere, solicitantul trebuie să prezinte numele, prenumele, adresa poștală și adresa de e-mail:

Articolul 16. Conținutul cererii

1. Cererea conține următoarele elemente obligatorii:
 - a) numele și prenumele solicitantului;
 - b) adresa poștală a solicitantului, precum și adresa poștei electronice dacă se solicită răspuns pe această cale;

Conform standardelor internaționale, identitatea solicitantului nu ar trebui să afecteze cererea. Prin urmare, un solicitant nu ar trebui să furnizeze o cantitate excesivă de detalii personale atunci când depune o cerere.

¹ Hotărârea nr. 19/2015 a Curții Constituționale pentru interpretarea art. 34(3) din Constituția Republicii Moldova (acces la informații) https://www.legis.md/cautare/getResults?doc_id=89709&lang=ro

Convenția de la Tromsø oferă opțiunea de a permite solicitanților să rămână anonimi și prevede că formalitățile pentru cereri nu trebuie să depășească ceea ce este esențial.

Articolul 4 din Convenția de la Tromsø prevede:

Părțile pot acorda solicitanților dreptul de a rămâne anonimi, cu excepția cazului în care dezvăluirea identității este esențială pentru procesarea cererii.

Formalitățile pentru cereri nu depășesc ceea ce este esențial pentru procesarea cererii.

Indicatorul 14 al ratingului RTI analizează dacă legislația națională privind accesul la informații cere solicitanților să furnizeze doar detaliile necesare pentru identificarea și furnizarea informațiilor (adică un tip de adresă pentru furnizare). Vedem că în Estonia, un solicitant trebuie să-și dea numele și un tip de adresă, astfel încât solicitantul să poată fi contactat:

14. O solicitare de informații cuprinde, verbal sau în scris, următoarele informații: 1) numele și prenumele persoanei care depune cererea de informații; 2) numele persoanei juridice sau al agenției în cazul unei cereri de informații făcute în numele unei agenții sau al unei persoane juridice; 3) detaliile persoanei care depune cererea de informații (adresă poștală sau poștă electronică, sau număr de fax sau de telefon), prin care deținătorul de informații ar putea elibera informațiile sau să contacteze persoana care depune cererea de informații;

Cererea ca un solicitant să transmită atât o adresă poștală, cât și o adresă de e-mail este excesivă și nu este necesară pentru a procesa cererea.

Recomandare:

- Trebuie precizat clar că solicitantul trebuie să ofere doar detalii personale minime, cele necesare procesării cererii (adică numele și adresa de e-mail sau poștală).
- Ar trebui să fie disponibilă și opțiunea ca solicitantul să rămână anonim.

4. Mai multă cunoaștere și sensibilizare cu privire la dreptul de acces la informații

Legea privind accesul la informații de interes public nu pune în aplicare măsuri specifice de formare a funcționarilor publici și de sensibilizare a publicului cu privire la dreptul de acces la informații. Legea face doar referire la principiul promovării unei culturi a transparenței și promovării dreptului:

Articolul 3. Principiile accesului la informațiile de interes public

Asigurarea accesului la informațiile de interes public se bazează pe următoarele principii:

c) principiul promovării guvernării deschise – autoritățile publice trebuie să promoveze în rândul agenților publici o cultură a transparenței și a deschiderii și să

promoveze dreptul la informație în rândul populației;

Convenția de la Tromsø solicită părților să informeze publicul cu privire la dreptul său de acces la documentele oficiale și să educe funcționarii publici cu privire la modul în care acest drept ar trebui să fie exercitat.

Articolul 9 privind măsurile complementare prevede:

Părțile vor informa publicul despre dreptul acestuia de acces la documente oficiale și cum acest drept poate fi exercitat. Ele vor întreprinde măsuri corespunzătoare pentru a:

- a) educa autoritățile publice privind îndatoririle și obligațiile lor în ce privește realizarea acestui drept;
- b) oferi informații în chestiuni sau activități pentru care ele sunt responsabile;
- c) administra documentele eficient, astfel încât publicul să aibă acces nestingherit la ele; și
- d) aplica reguli clare și prestabilite pentru păstrarea și distrugerea documentelor.

Legea sârbă privind accesul la informație este un bun exemplu de cadru legal care conține clauze privind formarea funcționarilor de către instituțiile publice (articolul 42) și eforturile de sensibilizare a publicului de către Comisar (articolul 37):

Articolul 42 În scopul implementării efective a prezentei legi, organul de stat își va instrui personalul și îi instruieste pe angajații săi cu privire la obligațiile ce le revin în ceea ce privește drepturile reglementate de prezenta lege. Formarea personalului prevăzută la paragraful 1 al prezentului articol va include în special: conținutul, domeniul de aplicare și importanța dreptului de acces la informații de importanță publică, procedura de exercitare a acestor drepturi, procedura de administrare, întreținere și protejare a mediilor de informare și a tipurilor de date pe care organul de stat este obligat să le publice.

Articolul 37 Comisarul emite și actualizează fără întârziere un manual cu instrucțiuni practice pentru exercitarea efectivă a drepturilor reglementate de prezenta lege, în limba sârbă și în limbile care, în conformitate cu legea, sunt desemnate ca limbi în utilizarea oficială... Este de datoria Comisarului să informeze publicul cu privire la conținutul manualului de la paragraful 1 al acestui articol prin presă, mass-media electronică, internet, forumuri publice și alte mijloace.

Cadrul normativ al Republicii Moldova ar putea beneficia de prevederi îmbunătățite în ceea ce privește formarea funcționarilor publici. O măsură eficientă ar putea fi stabilirea unui rol de Ofițer de Informații în cadrul instituțiilor publice, însărcinat în mod special să se asigure că funcționarii responsabili de aplicarea legii beneficiază de instruire regulată cu privire la obligațiile lor legale. În plus, autoritățile publice și/sau organul de supraveghere desemnat ar trebui să fie responsabili pentru creșterea gradului de conștientizare a publicului cu privire la aceste drepturi și obligații, încurajând astfel un mediu public mai informat și mai transparent.

Recomandare

- Autoritățile publice ar trebui să fie obligate să numească funcționari dedicați (ofițeri de informații) sau departamente cu responsabilitatea de a se asigura că își respectă obligațiile de furnizare a informațiilor.
- Eforturile de sensibilizare a publicului ar trebui să fie întreprinse de autoritățile publice și/sau de organul de supraveghere dedicat.

5. Instituirea unui Comisar pentru Informații cu competențe de supraveghere

În cazul în care dreptul la informare al unui solicitant este încălcat, conform standardelor internaționale, acesta ar trebui să aibă acces la o procedură de revizuire eficientă. Articolul 8 din Convenția de la Tromsø prevede: solicitantul întotdeauna va avea acces la o procedură operativă și necostisitoare.

În Republica Moldova este posibil ca un solicitant să depună o reclamație la instanța de contencios administrativ, în conformitate cu articolul 25 din Legea privind accesul la informații de interes public. Totuși, acesta poate fi un proces de lungă durată. Există, de asemenea, o opțiune prin care solicitantul poate apela la Oficiul Avocatului Poporului, care este un organism de tip Ombudsman care are mandatul de a asigura protecția tuturor drepturilor și libertăților omului de către autoritățile publice, organizații și companii. Acest organism recepționează și examinează reclamațiile privind încălcarea drepturilor și libertăților omului și ia decizii.

Articolul 31 din Legea privind accesul la informații de interes public prevede în mod expres că mandatul Avocatului Poporului include domeniul accesului la informații:

Avocatul Poporului asigură respectarea dreptului de acces la informațiile de interes public în conformitate cu Legea nr. 52/2014 cu privire la Avocatul Poporului (Ombudsmanul).

În consecință, solicitanții pot depune reclamații la Avocatul Poporului dacă consideră că dreptul lor de acces la informații a fost încălcat. Cu toate acestea, această instituție nu are competențele necesare pentru a impune respectarea legii, cum ar fi deciziile obligatorii, competențele de sancționare și capacitatea de a desecretiza documentele.

Pentru a se asigura că publicul își poate apăra dreptul de acces la informații cu ușurință, rapiditate și la un cost redus, țările instituie din ce în ce mai mult un organism de supraveghere independent, uneori combinat cu rolul de supraveghere a protecției datelor cu caracter personal.

Elementele cheie ale mandatelor, competențelor și funcționării unui organism de supraveghere independent conform celor mai bune practici și standardelor europene emergente includ:

- Emite decizii obligatorii și poate impune sancțiuni;
- Supraveghează toate aspectele legii privind accesul la informații, nu doar procesul de solicitare;

- Poate media, și emite recomandări;
- Are atribuții de inspecție și poate revizui informațiile contestate;
- Este capabil să revizuiască secretizarea informațiilor sau să recomande o resecretizare organismului competent;
- Poate iniția investigații din oficiu fără a fi nevoie să recepționeze reclamații sau să investigheze încălcările sistemice identificate prin reclamații;
- Poate oferi îndrumări instituțiilor publice și instruire funcționarilor publici;
- Este mandatat să sensibilizeze publicul cu privire la dreptul de acces la informație;
- Poate emite îndrumări și criterii pentru interpretarea legii accesului la informație și a altor legi relevante;
- Poate face recomandări privind legislația existentă și nouă;
- Colectează periodic date de la instituțiile publice privind implementarea legii privind accesul la informații;
- Realizează colectarea datelor suplimentare, inclusiv sondaje de opinie publică;
- Cel puțin anual emite rapoarte Parlamentului și raportează periodic publicului asupra activității sale, deciziilor și asupra datelor culese de la autoritățile publice.

Recomandare

- Instituirea unui Comisar pentru Informații cu un mandat specific de a asigura promovarea și protecția dreptului de acces la informații este necesară. Comisarul pentru Informații ar trebui să dețină competențe puternice de a revizui contestațiile, de a lua decizii obligatorii, de a impune sancțiuni și de a revizui/desecretiza documente secretizate.

6. Publicarea proactivă a cererilor și reclamațiilor

Legea privind accesul la informații de interes public conține prevederi puternice privind publicarea proactivă în temeiul articolului 10. Cu toate acestea, Legea nu prevede publicarea proactivă a procesului de solicitare. De asemenea, legea nu impune Avocatului Poporului să publice toate reclamațiile primite și deciziile ulterioare luate.

Pentru a facilita accesul la aceste informații, toate cererile, documentele și reclamațiile ar putea fi publicate pe un singur portal public. Aceasta ar trebui să includă nu numai cererile depuse de solicitanți, ci și răspunsurile din partea instituțiilor publice și documentele eliberate la cerere.

Recomandare

- Este necesară publicarea proactivă a tuturor cererilor, răspunsurilor și documentelor eliberate la cerere de către autoritățile publice sau Avocatul Poporului pe un portal public unic.

Litigare strategică privind aplicarea legii

Legea nr. LP148/2023 privind accesul la informații de interes public este o lege relativ nouă, care a fost adoptată de Parlamentul Republicii Moldova la 9 iunie 2023. Juriștii pentru Drepturile Omului monitorizează implementarea acesteia și practică litigarea strategică ca răspuns la aplicarea greșită a legii.

1. Primul dosar împotriva Comisiei pre-vetting

Comisia independentă de evaluare a integrității candidaților la funcția de membru în organele de autoconducere ale judecătorilor și procurorilor, cunoscută și sub denumirea de Comisia pre-vetting, este un organism independent, colegial, mandatat să evalueze integritatea judecătorilor și procurorilor din Republica Moldova, care își propun să devină membri ai Consiliului Superior al Magistraturii, Consiliului Superior al Procurorilor sau organelor de specialitate ale acestora.

În urma dezbaterii publice cu privire la secretul aparent excesiv în ceea ce privește membrii Registrului Comisiei pre-vetting², a fost depusă o cerere de acces la informații, prin intermediul platformei VreauInfo.md, urmărind obținerea informațiilor respective³. Comisia de pre-vetting a refuzat furnizarea acestor informații argumentând, printre altele, că Legea privind accesul la informații de interes public nu este aplicabilă, deoarece această autoritate nu este una publică.

La Judecătoria Chișinău a fost depusă contestație prin care se solicită anularea refuzului și obligarea Comisiei pre-vetting să furnizeze informațiile respective. La momentul redactării acestui raport, procesul se află pe rolul judecătoriei de primă instanță.

2. Al doilea dosar împotriva Comisiei pre-vetting

În urma unor zvonuri cu privire la integritatea Președintelui Comisiei pre-vetting⁴, a fost depusă o cerere prin intermediul platformei VreauInfo.md prin care se urmărește obținerea informațiilor deținute cu privire la cariera profesională a acestei persoane⁵. Autoritatea a refuzat să furnizeze aceste informații, argumentând că Legea privind accesul la informații nu este aplicabilă, deoarece această autoritate nu este una publică. În consecință, elementul crucial al procesului respectiv, ca și cel de mai sus, este aplicabilitatea Legii privind accesul la informații unor entități specifice.

Ulterior, la Judecătoria Chișinău a fost intentat un dosar prin care se solicită anularea refuzului și obligarea Comisiei pre-vetting să furnizeze informațiile respective. La momentul redactării acestui raport, cazul este încă pe rol.

² <https://stiri.md/article/politica/ce-secrete-ascunde-comisia-pre-vetting-cine-sunt-membrii-acesteia/>

³ https://www.vreauinfo.md/ro/request/membrii_secretariatului_comisiei_2#incoming-1088

⁴ <https://anticoruptie.md/en/investigations/integrity/herman-von-hebels-hybrid-integrity>

⁵ https://www.vreauinfo.md/ro/request/dosarul_personal_a_lui_herman_vo#incoming-1180

Concluzii

Adoptarea Legii nr. LP148/2023 privind accesul la informații de interes public și semnarea Convenției de la Tromsø reprezintă pași semnificativi în consolidarea cadrului normativ pentru accesul la informațiile publice în Republica Moldova. Cu toate acestea, în ciuda alinierii la unele standarde internaționale, legea prezintă în continuare câteva deficiențe pe hârtie și în practică, care îi subminează eficacitatea și restricționează accesul public la informații. Eforturile în curs de desfășurare a litigiilor strategice subliniază problemele legate de interpretarea și punerea în aplicare a legii actuale. Pentru a susține și proteja dreptul constituțional la informație în Republica Moldova și pentru a se asigura că legea respectă cele mai bune practici internaționale și se aliniază pe deplin la Convenția de la Tromsø, sunt necesare mai multe reforme politice și legale.